

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ ΜΕΓΑΝ ΠΑΪΣΙΟΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, τό· Κύριε εἰσάκου-
σον, μεθ' ὃ τό· Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ ἐξῆς.

Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῷ θεοφόρῳ οἱ πιστοὶ νῦν προσδράμωμεν, οἱ
ἁμαρτήσαντες ἡμεῖς καὶ βοήσωμεν, ἀπὸ καρ-
δίας κράζοντες αὐτῷ καὶ ἐκ ψυχῆς, ἅγιε Παῖσιε,
ἐξελοῦ σου ἐκέτας, ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ
ἀνάγκης παντοίας, καὶ μὴ παρίδης δέησιν ἡμῶν,
τῶν προσφευγόντων τῇ σκέπῃ σου Ὅσιε.

Δόξα Πατρί. Ὁμοιον.

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς καὶ κοσμήτωρ,
τῶν Ἀσκητῶν χειραγωγὸς καὶ Μιγάδων,
παιδαγωγὸς καὶ πάντων τὸ ἐντρύφημα, γέγονας
Παῖσιε θεοφόρε τρισμάκαρ, ὅθεν καὶ νῦν πρέ-
σβευε, παρρησίᾳ τῷ Κτίστη, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πί-
στει καὶ στοργῇ, προσπεφευγόντων τῇ σκέπῃ
σου Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.
Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· κατ' ἀλφάβητον.

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κ'νάγνοις μου χεῖλεσι πενιχράν, ὦδὴν σοι
προσφέρω, ἐξελέσθαι με τῶν παθῶν, Παίσιε
Πάτερ, δυσωπῶ σε, τὸν προσδραμόντα τῇ πρε-
σβεΐα σου.

Βοῶ κατοδύνου μου ἐκ ψυχῆς, Παίσιε μάκαρ,
ἐπιλάμψαι μοι φωτισμόν, ἐν σκότει κειμένῳ
παναθλίως, βιοτικῶν ἡδονῶν συμπαθέστατε.

Τῆνων φροντίδων ὅλως τὸν ῥοῦν, ἐξέφυγες
πάτερ, τὰ οὐράνια ἐκζητῶν, ἐν οἷς ἠξιώθης
ἀγελάζειν, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων Παίσιε.

Θεοτοκίον.

Κακοῖς συνεχόμενον ἀγαθή, διάσωσον Κόρη,
σοὶ προσπίπτω ὁ δυστυχής, Παρθένε με
σῶσον παρ' ἀξίαν, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπη
σου Πάναγνε.

Ῥοδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αιμονίων ἐνέδρας, τῶν ἀπηνῶν Ὅσιε, πάσας
ὑπεξῆλθες πανσόφως, πάτερ Παίσιε, σὺ τὸ
πολίτευμα, ἐν Οὐρανοῖς κεκτημένος, ὅθεν ἰκε-
τεύω σε σύ μοι προΐστασο.

Ε'ν ταῖς νόσοις μου πάτερ, καὶ τοῖς δεινοῖς
πρόστηθι, καὶ ἐν ταῖς ἀνάγκαις σὼ δούλω, οἷα
προστάτης μου, καὶ τούτων ῥύσαι με, σὺ ἐκ καρ-
δίας βοῶντα, σῶσον ἱκεσίαις σου μάκαρ Παίσιε.

Ζῆς καὶ ἔτι ἐν βίῳ, τοῖς σοῖς σοφὲ θαύμασι,
καὶ ἐν Οὐρανοῖς ἀπολαύεις, τῆς σῆς ἐφέσε-
ως, Πάτερ θεόσοφε, καὶ ἐποπτεύεις ἀλήκτως,
κάλλος τὸ ἀμήχανον, μάκαρ τοῦ Πλάστου σου.

Θεοτοκίον.

Α'μαρτίας ὑπάρχων ὀλοσχερὲς φύραμα, καὶ
τῶν τοῦ Θεοῦ ἐνταλμάτων, ὄλος ἀλλότριος,
σοὶ νῦν ἐπέριμμαι, ἵνα με σαῖς ἱκεσίαις, οἰκτει-
ρήσης Δέσποινα, τὸν ἀσυνείδητον.

Αιάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου θε-
οφόρε, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου Ὅσιε,
καὶ δώρησαι ψυχικὴν σωτηρίαν.

Ε'πίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προστάτην θερμόν, καὶ μέγαν ἀντιλήπτορα,
παμμακάκαρ ἀεὶ, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ
κινδύνων Ὅσιε, τοὺς σοὺς δούλους ἐκλύτρωσαι
τάχιον, καὶ ἐκ παντοίων νόσων καὶ παθῶν, καὶ
δαιμονίων θεόφρον Παίσιε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἦγωνίσθης θεσπέσιε, ἐν ἀγαλλιάσει μιμούμενος, τὸν Δεσπότην σου καὶ Κύριον, ἵνα μετ' Αὐτοῦ αἰεὶ εὐφραίνεσαι.

Θεοφόρε Παῖσιε, πάντας σοῦ ὁ βίος βροτοῦς ἐξέπληξε καὶ οὐράνια στρατεύματα, σοῖς ἀγῶσι, Πάτερ ὑπερηύφρανας.

Ἰωάννου τοῖς ἴχνεσι, μάκαρ ἠκολούθησας τοῦ θεόφρονος, ἐν ἐρήμοις διαιτώμενος, καὶ ἐν τοῖς ἀβάτοις Πάτερ ὄρεσι.

Θεοτοκίον.

Κυρωτὴν ἢ κυήσασα, σῶσόν με, Πανάμωμε τῆς κολάσεως, τὸν αὐτὴν δι' ἀκρασίαν μου, καὶ ἀτόποις ἔργοις μνηστευσάμενον.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Κύκλω σῆς σκηνης, περιίστασο Παῖσιε, ἦν καὶ φύλαττε ἀκράδαντον, ἐκ παντοίας, καὶ δεινῆς κακώσεως.

Κύτρον ἐκ παθῶν, σὺ γενοῦ ταῖς ἰκεσίαις σου, τοῖς ἰκέταις σου Παῖσιε, καὶ ἐκ πάσης ῥῦσαι περιστάσεως.

Μέλπειν σοῦ σοφέ, τοὺς καμάτους καὶ τὰ ἔπαθλα, σὺ με δύναμιν χορήγησον, οὐρανόθεν Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ε γειρον Ἄγνη, ἐκ νυκτὸς τῆς ἁμαρτίας με, καὶ τῆς ἐωθινῆς με Κόρη αὐγῆς, τῇ σῇ πρεσβείᾳ καταξίωσον τὸν ἄθλιον.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ν ὦν ἄδει σου ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὰ τεράστια Παίσιε πάτερ, ὅτι κακῶν, σῇ γεννήσει ἐρρύσω, ταύτην αἰρέσεων, ὅθεν τιμῶμέν σου, τὴν ἄσκησιν πανευλαβῶς, καὶ τὴν κοίμησιν μάκαρ γηθόμενοι.

Κ οάνων σε τῶν βεβήλων τιμῶμεν, καὶ αἰρέσεων στερρόν καταλύτην, ὅτι αὐτῶν, τὴν κακίαν διόλου, καὶ τὸν ἰὸν σὺ καθήρας Παίσιε, καὶ γέγονας τῶν ἐντολῶν, τοῦ Δεσπότη σου φύλαξ πανόλβιε.

Θ βίος σου, ἀρετῶν ἅπας πλήρης καὶ ἀρχέτυπον Παίσιε μάκαρ, σὺ γὰρ αὐτός, βρῶσιν ἔσχες καὶ πόσιν, δι' ὧν τὴν τρίβον τὴν ὄντως διώδευσας, καὶ ἔφθασας τῶν ἀρετῶν, τὸ ἀκρότατον πάτερ, θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Ρ ευμάτων με τῶν παθῶν μου Παρθένε, ἀπολύτρωσαι θερμῶς δυσωπῶ σε, σὺ γὰρ ζωῆ, τοῖς ποθοῦσιν ἐδείχθης, ἡ ὁδηγὸς πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ ῥῦσαί με ἐκ τοῦ πυρός, τοῦ ἀσβέστου Πανάμωμε Δέσποινα.

ιάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου
θεοφόρε, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου
Ὅσιε, καὶ δώρησαι ψυχικὴν σωτηρίαν.

ἤχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύ-
τως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυ-
σώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ὸ προστάτης ἡμῶν ἰκανώτατος, καὶ μεσίτης
πρὸς τὸν Ποιητὴν δυνατώτατος, μὴ παρίδης
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον
ὡς συμπαθής, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν
θερμῶς δυσωπούντων σε, τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ὁ προϊστάμενος ἡμῖν,
τοῖς τιμῶσί σε Παίσιε.

Οἱ ἀναβαθμοί. Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ
περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκε ἡμῖν;

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλεήμων, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ο ἤλην ἀποθέμενος, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, τὸ θεῖον μελέτημα, ταμιεύσας ἔνδοθεν, ἐχαλίνωσας, τὸν δεινὸν δράκοντα, τὸν πολλοὺς τρώσαντα, καὶ σταυροῦ δυνάμει Ὅσιε, νεκρώσας τέλεον, βίον ἐβιώσω ἰσάγγελον, Πατέρων τε γινόμενος πάντων ἀκροθίνιον ἔξοχον, ὅθεν ἐντυγχάνων, μεγίστης παρρησίας πρὸς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, μέγιστε Παῖσιε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καῖδας τρισμάκαρ τῶν σῶν πόνων, διατήρησον ἀπὸ παντοίας βλάβης, καὶ ἀξίους αὐτοὺς ἀπέργασαι τοῦ ψάλλειν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρύμην παθῶν τῶν ψυχοφθόρων, πάτερ Ὅσιε, ἐξάλειπον σῶν δούλων, καὶ παντοίων ἡμῶν σὺ πλήρωσον τοῦ ψάλλειν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σέλας ἡλίου χρηματίσας, σὺ μου φώτισον, τὸν νοῦν ἀμαυρωθέντα καὶ πορείας ὀρθὰς πορεύεσθαί με Πάτερ, ὁδήγησον καὶ στήριξον ἐντολαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Κέλωτος Κόρη φιληδόνου, ἀποξένωσον καὶ πένθους θεαρέστου καὶ δακρύων ῥοαῖς ἀπόπλυνον Παρθένε, τῷ τόκῳ ἵνα ψάλλων σου, σὺ εἶ Θεός μου εἰς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Κοῦ Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν στρατιώτης, ἐπὶ γῆς ἀήττητος ἐφάνης οὗ αἰ παρατάξεις, πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους.

Υ΄πασπιστὴν σε οἱ ἐν ἐρήμοις θεόφρον, καὶ Μοναῖς Παῖσιε πλουτοῦντες, διὰ σοῦ καὶ λύσιν, εὐροίμεν τῶν πταισμάτων.

Φωτὸς υἱὸν σε, καὶ φωτεργάτην εἰδότες, φῶς ἡμῖν κατάπεμψον τρισμάκαρ, ἐκ πηγῆς τῆς θείας φωτὸς τοῦ ἀνεσπέρου.

Θεοτοκίον.

Κτῶν Ἀγγέλων σὺ τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, καὶ ἄνθρωπον σῶσόν με, Παρθένε, δοῦλον γεγονότα, τοῖς δαίμοσιν ἀθλίως.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Χειμάρρων ζωηρῶντων, ἐντρυφῶν παμμάκαρ, ἐν οὐρανοῖς τῶν χειμάρρων με λύτρωσαι, τῆς ἁμαρτίας εὐχαῖς σου πάτερ Παῖσιε.

Ψελλίζοντα τὸν ὕμνον, ἐξ ἀγνῆς καρδίας, δέξαι Παῖσιε πάτερ προσπίπτοντας, καὶ ἰλασμὸν ταῖς εὐχαῖς σου, πταισμάτων δώρησαι.

Κ 'ς Ἄγγελον γεραίρω, καὶ ὡς ἀθλητὴν σε καὶ ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου περιδοξον, καὶ τῶν αἰτούντων δοτῆρα, πάτερ Παίσιε.

Θεοτοκίον.

Μ αγήνη μετανοίας, ζώγρησον Παρθένε, τὸν ἀναιδῶς τῆς σῆς εὐνοίας φευζάμενον, καὶ Παραδείσου με δεῖξον, Κόρη οἰκήτορα.

Ἄξιόν ἐστιν καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χ αίροις ὅτι χάριτος ἐκ Θεοῦ, μάκαρ ἠξιώθης, τῆς μεγάλης τῶν δωρεῶν, ὅτι καὶ αὐτόπτης, Χριστοῦ ἐμαρτυρήθης, διὸ καὶ παρρησίας, πλείστης τετύχηκας.

Κ ύλαττε τοὺς δούλους σου ἐν παντί, κλήσει σου ἁγία, τοὺς ζητοῦντας σε βοηθόν, ἐν τῷ παρόντι καὶ μέλλοντι αἰῶνι, ταῖς πρὸς Θεὸν λιταῖς σου θεῖε Παίσιε.

Π αῖσιε μάκαρ τῶν Ἀσκητῶν, τῶν φερωνυμούντων σοι, καὶσχόντων σε βοηθόν, τούτους κληρονόμους, ἰκέτευε γενέσθαι, τῆς θείας Βασιλείας καὶ ἀπαξάπαντας.

Κ οὺς ἐπιτελοῦντας χαρμονικῶς, σοῦ τὴν θείαν μνήμην καὶ καλοῦντάς σε βοηθόν, σκέπε φρούρει τούτους ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, Παίσιε τρισμάκαρ, Ὁσίων καύχημα.

Πᾶσαι τῶν Ἄγγέλων αἱ στρατιαί...

Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.
Ἐκτενής, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς·

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Κάντων προστατεύεις καὶ φρουρεῖς, τῶν προσκαλουμένων ἐν πίστει τὴν θείαν κλησίν σου, καὶ τὸ τῆς εἰκόνοσ σου πόθῳ ὁμοίωμα, προσκυνοῦντας Παῖσιε, καὶ σκέπεις καὶ σώζεις, ἐκ παντοίων θλίψεων, ταῖς ἰκεσίαισ σου, σὺ γὰρ ὡς αὐτόπτης Κυρίου, καὶ Πατὴρ πατέρων ὑπάρχων, παρρησίαν ἔχεις ἀκαταίσχυντον.

Ἄτερον ὅμοιον.

Κέγας ὄντως ὠφθῆς ἀρωγός, πάτερ τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ παραμύθιον, ῥῦσαι οὖν τοὺς δούλους σου, ἐκ πάσης θλίψεως, τοὺς ἐκ πόθου βοῶντάς σοι, καὶ προσκαλουμένους, μέγιστε Παῖσιε καὶ περιστάσεως, μάκαρ καὶ κολάσεως ὅπως, ἐν αἰνέσει πάντες τιμῶμεν καὶ ὠδαῖς τὴν μνήμην σου γεραίρωμεν.

Κὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

